

Statsministeren (Nyrup Rasmussen):

Jeg kan bekræfte det, hr. Holger K. Nielsen her efterlyser. Det er regeringens ambition i forhandlinger med kommunerne og også i forhold til den generelle økonomiske politik at bidrage, så langt vi overhovedet kan, til en forbedring af den offentlige service. Det rejser selvsagt to spørgsmål, dels prioriteringen af de samlede offentlige ressourcer, dels hvordan vi kan aktivere dagpengesiden, som det allerede lå i mit første svar.

Spørgsmålet om ordinære job i kommunerne vil, som hr. Holger K. Nielsen efterlyste, indgå i de kommunale økonomiske forhandlinger, som vi tager fat på om ikke så lang tid. Jeg deler det synspunkt, at svaret på en dårlig økonomi i kommunerne ikke er at fyre hjemmehjælpere. Jeg deler i øvrigt også det synspunkt, at der i forbindelse med den aktiveringslovgivning, vi har haft indtil nu, har været for mange tilfælde, hvor langtidsledige med tilskud er blevet sat ind i kommunerne med den konsekvens, at i forvejen ansatte er blevet afskediget. Denne onde cirkel skal vi ud af, og derfor er det så utrolig vigtigt, at den nye arbejdsmarkedsreform også munder ud i et nettoløft i den samlede service i forbindelse med de nye muligheder, der skal komme.

Holger K. Nielsen (SF):

Jeg er fuldstændig enig i statsministerens betragtninger. Til sidst vil jeg gerne lige spørge: Skal det forstås sådan, at regeringen reelt er villig til at give kommunerne det løft i deres økonomiske muligheder, som muliggør en forstærket indsats for beskæftigelsen i den kommunale service?

Statsministeren (Nyrup Rasmussen):

Hr. Holger K. Nielsen har jo prøvet at forhandle før, det ved jeg. Han og jeg har jo mødtes ved flere lejligheder. Dengang, ved den sidste øvelse, vi havde, kom der et stort nationalt kompromis ud af det.

Hvis jeg skal lave et nyt, hvis denne regering skal lave et nyt nationalt kompromis med kommunerne ved en kommunaløkonomisk forhandling, tror jeg, vi skal vente med at afgive alt for mange løfter på forhånd. En forhandling må også være en afstemning af to hensyn, først og fremmest den bedst mulige udnyttelse af det økonomiske råderum og dernæst også

hensynet til, at det sker på en sådan måde, at kommunerne selv påtager sig en aktiv medvirken i det og en aktiv pligt til, at ressourcerne bruges bedst muligt.

Så jeg giver ikke nogen forhåndsløfter i en forhandling, der skal komme. Gjorde jeg det, var det jo ikke nogen reel forhandling og gav ikke regeringen de prioriteringsmuligheder, den må have. Men jeg har givet udtryk for en holdning til det, som vil være, at regeringen er bevidst om det servicebehov, der er i den kommunale sektor, når de økonomiske forhandlinger går i gang.

Poul Nødgaard (FP):

Jeg har lyst til at blande mig lidt i diskussionen om afskedigelse af hjemmehjælpere. Det er vistnok bare et udtryk, man står og bruger. Mig bekendt er det meget, meget sjældent, en dansk kommune afskediger en hjemmehjælper. Det kan måske ske, hvis man ikke har brug for den pågældende hjemmehjælper, men der er ikke tale om at nedsætte niveauet i kommunerne – jeg er selv kommunalpolitiker.

Men det, der bringer mig ind i diskussionen mellem statsministeren og hr. Holger K. Nielsen, er, at jeg synes, man ligesom står og lover hinanden noget, som man ikke ved om man kan dække ind, når regningen skal betales. Situationen er jo den, at hvis man over en bred front vil forbedre servicen i de danske kommuner, hvilket statsministeren mere eller mindre står og lover hr. Holger K. Nielsen, hvad sker der så? Der er kun ét sted at finde pengene: Det er ved forhøjelse af de kommunale skatteprocenter, eller eventuelt hvis statsministeren via de årlige forhandlinger forhøjer bloktilskuddene.

Jeg synes, statsministeren allerede nu bør bekende kulør og sige som svar på det spørgsmål, hr. Holger K. Nielsen stiller, og som statsministeren faktisk mere eller mindre imødekommer, at det er ensbetydende med, at man i de forhandlinger, der i løbet af en måneds tid skal foregå med kommunerne og med amterne, vil sige: Det er o.k., vi kan godt gå ind for, at kommunerne foretager forhøjelse af de kommunale skatteprocenter.

I den forbindelse vil jeg sige til statsministeren, hvis ikke han er klar over det – det går jeg ud fra han er som landets statsminister – at indtægtsniveauet i kommunerne faktisk er